

A buwoła s welikim głoſom a jaſcho: žognowana by ty mjaſy tymi ženiſkimi a žognowany jo ten plod twojogo žywota.

A wotkulž jo mě to, až ta maſch mojogo Kněſa ku mno pſchižo?

Pſcheto glědaj, gaž ten głoſ twojogo poſtroweńa do mojeju huſchowu pſchiže, poſtokowaſcho to gole s wjaſelim we mojom žywote.

A ſbožna by, kotaraž by wěriła, pſcheto wono bužo dopoſtione hordowaſch, zož ſchi wot togo Kněſa jo greńone.

A Maria jaſcho: Moja duſcha welizy (pobuſchyo) togo Kněſa.

A moj Duch wjaſeli ſe nad Bogom mojim humožnikom.

Pſcheto won jo na tu ponižnoſcž ſwojeje ſlužabniže glědač: Pſcheto lej wot něta budu mě ſa ſbožnu chwalich ſchynne narody.

Dofulaž welike wězy nademnu zynik jo, kotaryž možny jo, a kotaregož mě ſwěte jo.

A jogo ſmilnoſcž warnujo wot jadnogo rodu k drugemu, nad tymi, lenž ſe jogo boje.

Wen hopyažo mož ſe ſwojim ramańom, a roſdroſczijo tych, lenž gjarde ſu we jich huſchowu myſleńu.

Won ſtarzy tych možnych ſe ſtokow, a pobuſchyo tych ponižnych.

Tych glědnych napońijo won s dobytkami, a tych bogatych poſcželo won proſnych pſchelj.

Won weſmjo naiſpet ſwojogo ſlužabnika Iſraela gorej, aby won ſpomněk teje ſmilnoſcži.

Ako won gronik jo k naſchym woſchzam, Abrahamu a jogo ſemeńoju do nimernoſcži.

A Marija wosta pſchi nej na tſchi mjaſeže, a roſchi ſe jaſej do ſwojogo domu.

Dajſcho nam, I. p! ſtogo ſ. ewangelija groniſch: wot teje bogabojaſni, a glědaſch:

I. We zom wona hobſtoj, a

II. Zo naſ k nej wabiſch a ſporaſch dej.

Swiń ſe k niebju, luba duſcha

A ſpiwaj chwalbu, tač ak ſluſcha